

Szavazz, nyugdíjas!

PUBLICISZTIKA - LXI. évfolyam, 37. szám, 2017. szeptember 15.

Egyes politikusi nyilatkozatokkal szemben nem valószínű, hogy a nyugdíjasok fogják hatalomban tartani a Fideszt. Miért nem a pedagógusok, az oktatók, az orvosok a gyanúsak? A nyugdíjasok pártszimpátiája nem változik attól, hogy kikerülnek a munkahelyükről. Az említett foglalkozásbeliek közül viszont sokan erre a hatalomra szavaztak. Ki tudja, megrengeti-e hitüket az államosítás okozta káosz, a forráshiány, a beígértnél jóval alacsonyabb béremelés? Az bizonyos, hogy közülük sokan, akik úgy érezték, ez az ország nem igazán élhető, máshol keresnek boldogulást. Aki pedig kitette innen a lábát, az ritkán áldoz arra, hogy szavazni menjen, akarva-akaratlanul segítve távolmaradásával a hatalomban lévőket.

Visszatérve a nyugdíjasokhoz, ők valóban sokan vannak. Nem alkotnak azonban eszmei közösséget. Sorsuk annyiban közös, hogy a választásokig a kutyának sem hiányoznak, s túlnyomó többségük nem érdeklődik a tőzsdei árfolyamok iránt. Vannak nagyon szegény nyugdíjasok. Az ő helyzetükön segíteni kell. 2008. január elseje óta az öregségi teljes nyugdíj legkisebb összege 28 500 forint. Miután az 1997-ben kiadott, e kérdést szabályozó kormányrendeletben ez az összeg 13 700 forint volt, ki lehet jelteni, minden érintett miniszterelnök és minden érintett miniszter sáros ebben az ügyben, így egyetemleges a felelősségük azért, hogy több mint hetvenezren „élnek” hazánkban 50 000 forintnál kevesebb nyugdíjból, s ezek között több ezren vannak, akik a minimumot kapják. A nyugdíjas szegénységet (is) fel kell számolni! A nyugdíjak értékét meg kell őrizni. Aki ennél többet ígér, az felelőtlen. Arra nem érdemes szavazni! A nyugdíjak értékállóságát az euró bevezetése garantálja. Nem mindegy azonban, hogy az átszámítás milyen árfolyamon történik. Érdemes arra szavazni, aki vállalja a közös valuta minél gyorsabb bevezetését a lehető legkedvezőbb árfolyamon.

A friss nyugdíjasok többsége biztosan nem támogatja a Fideszt. Sokuknak ugyanis esze ágában sem volt nyugdíjba menni. Nemcsak a politikai okokból leszállított foglalkoztatási korhatár alapján elküldött bírakra kell gondolni. Ez a hatalom elrendelte, hogy a közszférában nem dolgozhat tovább, aki megszerezte a nyugdíjjogosultságot. Egészen pontosan: az dolgozhat tovább, aki erre engedélyt kér a miniszterelnöktől, és az kegyet gyakorolva megadja azt. Kell az engedély akkor is, ha az érintett tesz szívességet a munkáltatójának, mivel nincs, aki a helyébe lépjen. Ez a helyzet a köznevelésben is, ahol – cáfolva, hogy vonzó az előmeneteli rendszer – szinte minden kieső pedagógus helye üres marad. Egy jogszabálynak nem minősülő kormányhatározat alapján az állami munkáltató engedély nélkül akkor sem foglalkoztathatja a nyugdíjast, ha pedagógus hiányában órák maradnak el. Más kérdés, megéri-e tovább húzni az ígát. A közszférában bevezették a kettős javadalmazás tilalmát. A közalkalmazott, a köztisztviselő az illetménye mellett nem jogosult nyugdíjra. (Nem vonatkozik ez a tilalom az országgyűlési képviselőkre és a polgármesterekre. Ők felvehetik a fizetésüket és a nyugdíjukat is.) Akinek e rendelkezések bevezetése előtt megállapították és folyósították a nyugdíját, le kellett mondania róla, ha maradni akart. Amikor újra nyugdíjas lesz, nem kérheti nyugdíja ismételt megállapítását. A ledolgozott idő nem számít szolgálati időnek, bár a nyugdíjjárulékot levonják, a nyugdíj folyósítását szüneteltetik. Ennek a helyzetnek az orvoslása jogos igény. Érdemes arra szavazni, aki vállalja, hogy a munkáltatóra bízsa, foglalkoztat-e nyugdíjast, arra, aki vállalja, hogy – visszamenőleges hatállyal – megszünteti a kettős javadalmazás tilalmát.

A nyugdíjasok többségének van gyermeke, van unokája. A nyugdíjasokat érdekli, mire számíthat a jövő generációja. Látják, az állam néhány év múlva nem tudja a mai szinten sem finanszírozni a nyugdíjakat. Átfogó reform szükséges. Reform, amelyik bevonja a munkavállalót és a munkáltatót a rendszer finanszírozásába. A nyugdíjrendszer hasonlít a diófához. Nagyon hosszú idő után fordul termőre. A Fidesz

fő bűnei közé tartozik, hogy már két alkalommal verte szét a nyugdíjreformot. 1998-ban felszámolta az akkor hét éve működő társadalombiztosítási önkormányzatokat, államosítva 1200 milliárd forintnyi vagyonukat. 2010-ben az Orbán-kormány több lépcsőben felszámolta az 1997-ben létrehozott kötelező magánnyugdíjpénztárakat. A 3000 milliárd forintot meghaladó megtakarítást az állam elköltötte. A magánnyugdíjpénztárakban önként bennmaradók pénzét lényegében zárta. Csak úgy mellékesen, a béren kívüli juttatásként adott munkáltatói nyugdíjtámogatás adómentességét megszüntette. Igaz, mindkét felszámolt reformkísérletnek voltak problémái. Ezeknek a megszüntetése, a rendszer jobbítása helyett döntött a Fidesz a felszámolás mellett, hogy rátehesse a kezét a meglévő vagyona. Érdemes arra szavazni, akinek világos elgondolásai vannak egy új nyugdíjrendszerről, annak finanszírozhatóságáról, az öngondoskodás érdekeltségi rendszerének kialakításáról, a nyugdíjas szegénység felszámolásáról.

A Fidesz alaptörvénye szerint a nagykorú gyermek köteles eltartani rászoruló szüleit. Az állam alkotmányos kötelessége annyi, hogy törekedjen szociális biztonságot nyújtani minden állampolgárnak. Érdemes arra szavazni, aki vállalja a szociális biztonsághoz, öregség esetén a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jog alkotmányban történő rögzítését és annak megvalósítását.

Születésünk pillanatától haladunk a nyugdíjkorhatár felé. Senkinek sem közömbös, milyen válaszok születnek ezekre a kérdésekre. Akinek tetszenek a válaszok, és hitelesnek tartja a válaszadót, tekintse magát nyugdíjasnak. Nyugdíjasok vannak. Hiteles válaszok és válaszadók kerestetnek.